

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 467/2022
24.05.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Радмиле Драгичевић Дичић и Дубравке Дамјановић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела превара из члана 208. став 1. у вези члана 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Дејана Добросављевића, поднетом против правноснажних пресуда Првог основног суда у Београду 25 К. бр. 1162/21 од 28.06.2021. године и Вишег суда у Београду Кж1 бр. 626/21 од 03.02.2022. године, у седници већа одржаној дана 24.05.2022. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Дејана Добросављевића, поднет против правноснажних пресуда Првог основног суда у Београду 25 К. бр. 1162/21 од 28.06.2021. године и Вишег суда у Београду Кж1 бр. 626/21 од 03.02.2022. године у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, док се у преосталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду 25 К. бр. 1162/21 од 28.06.2021. године окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела превара из члана 208. у вези члана 61. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од две године и осам месеци у коју му је урачунато време проведено у притвору од 11.05.2021. године до 28.06.2021. године и новчану казну у износу од 100.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од шест месеци од дана правноснажности пресуде, а уколико у року од шест месеци окривљени не плати наведену новчану казну иста ће бити замењена казном затвора и то тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора. Одлучено је о трошковима кривичног поступка, а како је то ближе одређено у изреци пресуде.

Пресудом Вишег суда у Београду Кж1 бр. 626/21 од 03.02.2022. године, делимично је усвојена жалба браниоца окривљеног АА и пресуда Првог основног суда у Београду 25 К. бр. 1162/21 од 28.06.2021. године, преиначена, у делу одлуке о кривичној санкцији, тако што је Виши суд у Београду окривљеног АА због извршења кривичног дела превара из члана 208. у вези члана 61. КЗ за које је првостепеном пресудом оглашен кривим осудио на казну затвора у трајању од 2 године и 2 месеца,

док је жалба браниоца окривљеног у преосталом делу одбијена као неоснована и првостепена пресуда у непреиначеном делу, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Дејан Добросављевић, у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости, побијане пресуде преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе или исте укине и предмет врати првостепеном или другостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, док је у преосталом делу недозвољен.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости нумерише повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП и исту образлаже наводима да кривично дело за које је окривљени оглашен кривим није кривично дело, јер не постоје објективни елементи кривичног дела, односно очигледно је да окривљени није предузео радњу довођења у заблуду оштећеног ББ, а како то наводи првостепени и другостепени суд.

Кривично дело преваре из члана 208. став 1. КЗ чини онај ко у намери да себи или другом прибави противправну имовинску корист доведе кога лажним приказивањем или прикривањем чињеница у заблуду или га одржава у заблуди и тиме га наведе да овај на штету своје или туђе имовине нешто учини или не учини.

Из изреке побијане првостепене пресуде, произлази да је окривљени у време и на месту ближе описаном у изреци, у стању урачунљивости, свестан свога дела чије је извршење хтео и свестан законске забрањености свог дела, у намери да себи прибави противправну имовинску корист лажним приказивањем чињеница да купује и продаје страну валуту (америчке доларе и евро), довео у заблуду оштећене ББ и ВВ да учине нешто на штету своје имовине, односно да му предају свој новац како би им заменио валуту, након чега је оштећенима дао мање износе, а разлику задржао за себе.

У конкретном случају, у изреци наведене пресуде, поред осталих субјективних елемената, описана је намера, као нужан субјективни елемент кривичног дела превара из члана 208. КЗ и радња извршења као објективни елемент овог кривичног дела, односно чињенице, чијим лажним приказивањем је окривљени довео у заблуду оштећене, а које су, у конкретном случају, навеле оштећене да му на штету своје имовине предају свој новац како би им окривљени заменио валуту, а након чега је оштећенима дао мање износе новца, а разлику задржавао за себе (лажно приказивао чињенице – да купује и продаје страну валуту).

По налажењу Врховног касационог суда, описане радње, које је окривљени АА предузео, садрже све субјективне и објективне елементе кривичног дела превара из члана 208. став 1. КЗ, а како су то правилно закључили нижестепени судови, па су супротни наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног којима указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, оцењени као неосновани.

У преосталом делу бранилац окривљеног АА указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, односно повреду закона из члана 440. ЗКП, наводима да не постоје докази који говоре у прилог томе да је окривљени довео у заблуду оштећеног ББ, да му је предао мањи износ новца од онога што је оштећени предао окривљеном, те стим у вези износи сопствену оцену записника о препознавању лица и исказа оштећеног ББ.

Како се, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП захтев за заштиту законитости не може поднети због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, односно повреде закона из члана 440. ЗКП, то је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Дејана Добросављевића у напред наведеном делу оцењен као недозвољен.

Из свих изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Дејана Добросављевића, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став. 1 ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде и захтев одбио као неоснован, док је на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП захтев одбацио као недозвољен.

Записничар-саветник
Ирина Ристић, с.р.

Председник већа-судија
Бата Цветковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић